

Any V //

Olot, Janer de 1911 //

102

N.º 42

Donatiu de R. Bone

BIBLIOTECA
PÚBLICA

REVISTA SERAFICA

PUBLICACIÓ MENSUAL
de la V. O. T. de S. Francesc

ANY NOU

OLOT

L'acabament del any, va ¹⁹¹¹ ~~1910~~ ⁹³² pre acompanyat d'una especie de benehida inquietut. Al repassar en la memoria, els jorns que passaren pera no tornar més, sembla que sentim quelcóm que 'ns impideix estar satisfets de nosaltres mateixos. Les nostres infidelitats envers Deu, les petites apostassies, les injusticies contra 'l pròxim en el pensar, en el dir, en el obrar, el mal que podiem impedir y no ho ferem, el bé que podiem y debiem realisar, van passant per la nostra pensa y van dipositant un deix d'amargor.

Quan se comparen aquets defectes, e son verdaderament obra nostra, ab la obra de Deu; ab seus constants y generosos beneficis de cada dia, de cada hora, de cada instant. Els mils goigs qu'endolceixen el camí de nostra vida, les inspiracions piadoses, la facilitat de

rebre ab freqüència els Sants Sagraments, el dó de la fe, la contrició que sentim després de la falta, el desitj d'estimar-lo y servirlo y tantíssims altres que rebém sens adonantsem, no podém menys de regoneixer la nostra mesquinesa. Y aquest regoneixement ens empeny a ser més bons, més purs, més agrahits a nostre bon Deu; y 'ns produheix aquesta santa inquietut qu'es el principi del nostre perfeccionament.

Deya un fervorós sacerdot, que al començar l'any se 'ns dona un llibre nou de 365 fulls que porta a dreta y esquerra les paraules de *Haber y Debe*. En la primera part están inscrits tots els innumbrables beneficis que cada dia rebém de Deu, y en l'altre, una má invisible hi va registrant totes les nostres accions y pensaments, fins els més ocults, fins les més secretes. Allí trovarém consignades la «paciencia que haurém tingut, no solsament pera soportar les grans desgracies, sinó també les petites contrarietats quotidianes; l'exactitut en cumplir nostres devers y en cumplirlos baix la mirada de Deu, ab pau, ab constancia, ab abnegació; l'activitat desenrotllada sens febleses; l'igualtat d'ánim devant de tots els obstacles, oposicions y fatigues; el continuat cuidado en perfeccionar la nostra intel·ligeucia y en conservar el nostre cor, pur, afectuós, després...»

Peró també hi veurém les nostres «impacencies, despit interior, descoratjament, peresa; les multiplicades perdues de temps; l'egoisme, aqueix foll desitj de semblar més del que som, y més que'ls altres; y la feblesa en deixar per el mal y timidés en el bé».

Y l'últim dia del mon, se 'ns mostrará l'inventari d'aquets llibres anuals..

Es precis, donchs, que al començament de l'any, fem el *plan* que volém desenrotllar, y quin resultat trovarém consignat en el llibre de la vida.

L'autor de *Paillettes d'or*, indica un sumari molt exquisit pera que la nostra vida estigui plena de bones accions, y diu: «Cada acció produheix una mica de gloria, una mica d'alegria y una mica de pena. *Doném la gloria a Deu, l'alegria als altres y quedemse la pena per nosaltres*».

PATRÓ DEL MES

El Santíssim Nom de Jesús

(15 DE JANER.)

Una de les devocions més francescanes y que més encarnen el seu esperit, es la devoció al Nom dolcíssim de Jesús. D'ella va naixer l'esperit de caritat y d'optimisme sant qu' es la nota característica, a més de la santa pobresa, de l'Ordre Seráfica; Jesús omplena el cel y la terra, Ell es la llum de les intel·ligències, la pau del cor, la fortalesa de l'esperit, Ell el salvador del mon.

L'Ordre Seráfica no podia menys que serne la que ab novell entusiasme arréu la progagués; distingintse d'entre 'ls seus fills el profund teòlech y gran predicador d'Italia St. Bernardí de Sena juntament ab el no menys il·lustre St. Joan de Capistrano, a principis del sigle XV; ella fou també la que primer ne celebrá festa especial per concessió del papa Clement VII.

Desde llavors tots els fills de St. Francesch l'han distingida entre les principals devocions y arréu l'han propagada els seus sacerdots y missioners; un d'aquells, terciari y poeta de Catalunya, M. Jascinto Verdaguer, endressá al Nom del Fill de Deu, entre altres, les següents inspirades y tendríssimes estrofes:

Jesús, Jesús, nom dolcíssim,
delícia del cel,
sellau mon amantíssim
oh nom suavíssim,
mes dols que la mel.

Qui us ha gustat vol sempre assaborirvos,
qui us ha trobat no us vol deixar may mes;
nom de Jesús com sello vuy tenirvos
en vida y mort sobre mon cor imprés.

Jesus, Jesús, diré de nit y dia,
dihent, Jesús, esperaré la mort;
nom de Jesús, y en la última agonia,
nom de Jesús, siau mon passaport.

Devoció.—Si ens es possible, ohir tots els dies la santa Missa.

Virtut del mes.—La presencia de Jesús infant.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 1; Circumcisió del Senyor.—6; Sants Reys.—14; B. Odoricus, cf. y B. Bernat de Carleon, cf.—16; els Protomartirs de l'Ordre Seráfica.—15; San. Nom de Jesús.—30; Sta. Jascinta Mariscotis, vg.—31; Bta. Ludovica, vda.

A Sant Francesch

En lo verger del amor
aní un dia a cullir roses,
roses de mistica olor
que Jesucrist ha desclohes.

Al veureus, Francesch hermós,
rodejat de les més belles,
enamorat y confós,
vos he pres per una d' elles.

De perfúm ubriagat,
no obehint tanta delicia,
m'heu ferit y m'heu lligat
en la celestial milícia.

M'heu lligat ab un cordó
perque ab ell cante victoria,
seguríssim escaló
per pujar fins a la Gloria.

Y al ensemps m' habeu vestit
del sagrat escapulari,
perque aixís, d' amor ferit,
puga dirme Terciari.

Gracies per tal distinció,
eix favor no mereixia;
mes, ¿qué vos donaré jo,
Francesch de l' ànima mia?

Prenéu mos planys. mon anhel
y totes les mies coses;
vull seguirvos fins al cel
per les petjades sagnoses.

Qui pogués fer coses grans
en eixa Ordre benehida,
lievor de Verges y Sants
qu' al Empir ha tret florida.

Inflaméu tot lo meu cor
ab vostres divines llagues;
donaume aquella brahor
de les céliques nissagues.

Enviaume algùn açot
per la gloria del Altíssim;
per Ell, mon Deu y mon tot,
daré la vida suavíssim.

*Rafel Juanola y Marés
Terciari,*

Girona 26 Novembre 1910.

Nostra feyna

No será per demés que doném una mirada sobre la obra que havém feta en l' any 1910.

Deixant apart la realisada per nostres germans d' Italia, Bèlgica, Alemanya, França y d' Espanya mateix, podém ben bé gaudirnos y donar gracies a Deu del bé relativament gran y de pràctica utilitat que l' Ordre Tercera de Catalunya ha realisat en la seva esfera corresponent. Cal recordar les obres d' afirmació cristiana y caritat social per ella portades a la pràctica, perque siguin un alicient per intensificar més y més nostre treball, y perque esmersanthi tot el nostre entusiasme y tot el nostre amor, esdevinguin plenes de vida y s' expansionin per sí meteixes.

Tinguent en compte que lo fet fins aquí, no es res en comparació de lo que havém de fer en endevant; el nostre actuar y el nostre despertar tot just es al comensament, com l' àncora d' un dia esplendorosíssim que a no tardar veurém resplandir a Cata-

lunya y estendres per tot Espanya fins traspasar les fronteres de nostra patria; tenim en nostres mans un medi el més poderós de eficacia grandiosa pera equilibrar el desordenat conjunt d'heterogènees tendències, y afirmar sòlidament una orientació de vida y de serenors de pau, de caritat y de justícia individual y colectiva. No trevallém sols; membres de la Iglesia Catòlica, participém de la seva vitalitat divina, y mentres nostres energies se desenrotllin baix la mirada bondadosa y paternal dels representants de Jesucrist; mentres del seu Cor diví irradiïn al nostre onades de llum y de força omnipotent; mentres fortament abraçats ab una má estiguem a la seva Creu redemptora, ¡fills de Sant Francesch no ho dubtém! ab l'altra aixecarém la societat fins embolcallarla en la resplandenta y vivificant llum de veritat que Jesucrist vingué a portarnos.

L'obra qu'hem feta perfeccionemla, omplenamla de espiritualitat y de vida, y sobre tot no apartant la mirada d'aquest ideal que deuría informar totes les nostres obres: *ideal de caritat, d'humilitat y d'afirmació cristiana.*

Lo que soms siguemho sempre y en totes parts, y la nostra actuació esdevindrà potent y maravellosament feconda. Soms cristians, que vol dir seguidors de Jesucrist, fills de St. Francesch y seguidors seus, donchs siguemho caritativament, humil y benevolentment ab els nostres pensaments, ab nostres paraules, y molt més encare ab nostres obres, al devant d'una societat que s'enorgulleix dels seus vicis, de la seva stultícia y de la seva buidor. «El secret de la feconditat de les obres catòliques y dels seus ministres, ha dit un escriptor de nostra terra, està en confessar oberta y públicament al Crist, com ho feu St. Pau en alta mar y en desfeta tempesta quan era dut presoner al César»; y y aquest era el procedir dels vers seguidors de Jesucrist, els Sants y de tots els que han viscut la seva vida y participat del seu esperit, com públicament ho ha manifestat també el gran Terciari el Papa Pius X, qui vol que les obres catòliques siguin y se mostrin tals.

SMEL.

VARIETATS

La primera Comunió dels nens.—De debó li escau al actual Pontífex Pius X el nom que alguns li han donat de *Sant Pare de la Eucaristia.*

Unes vegades concedint indulgències als fidels qu' en l' acte més sagrat de la santa Missa, la elevació, mirin fit a fit les sagrades espècies quan el sacerdot les mostra al poble pera fer al Bon Jesús objecte de les adoracions dels fidels; altres publicant decrets y disposicions pera fomentar la comunió cotidiana; més eudevant, dispensant de la lley del dejuni natural, ab certes condicions, als malalts que d' altre manera deurien abstenirse per llargues temporades de hostatjar en son cor al Redemptor de les nostres ànimes; y per fi, obrint també les portes del Sagrari als infants, a n' aquelles ànimes inocentes que tan acaricia el Bon Jesús, y que fins ara se veyen privades d' acostarse a la Sagrada Taula. A tots, a tots ens vol portar a Jesús el Sant Pare. La reconciliació de Crist ab els homes ha d' esser universal.

De totes aquestes disposicions pontificies, tal volta cap ha causat més novetat en el públich com la que afecta a la edat de la primera Comunió dels nens, y per lo mateix es la que més obstacles trovarà, de primer entuvi, pera esser portada a la pràctica.

Per aixó convé insistir més y més y fer entendre als pares y mares,—als quals toca d' acort ab els confessors, segons les noves disposicions, apreciar la capacitat de les criatures y la seva aptitud pera fer la primera Comunió,—la necessitat y fins obligació que tenen de depositar tot prejudici y tota idea formada per antigües preocupacions y d' amotllarse a la lley vigent, perque, cal enténdreho bé: no es voluntari o potestatiu dels pares y confessors el determinar *quan a n' ells els hi vingui bé* si la criatura ha de combregar o nó, sino que es obligatori en consciencia el que les criatures combreguin y compleixin ab el precepte pasqual quan arriben a la edat del discerniment.

En algunes parts s' han preocupat ja'ls superiors eclesiàstichs de dictar disposicions encaminades a facilitar el compliment de aquesta nova lley, que no es nova sino en quant s' oposa a la costum, d' esperit més jansenista que cristià, que havia arribat a arrelarse entre 'ls fidels. Pero en Espanya, que ho sapigém, res han manat encara els senyors Bisbes sobre 'l particular, fora de publicar en els Butlletins diocesans el text del decret pontifici. No obstant, tenim entés, y sols a títol d' infomació ho adelantém, que s' espera l' oportunitat de celebrarse en nostra Patria el próxim Congrès Eucarístich pera deliberar sobre el particular y dictar normes que podran y deurán esser seguides y respectades per tots els espanyols.

Entretant, lo que convé es que, en el sí de les families, els

pares y mares, que son els primers instructors y educadors dels seus fills, els vagin preparant, ja ensenyantlos les parts més principals de la doctrina cristiana, ja anant despertant en el seu tendre cor, per medi de senzilles y atinades explicacions, l'esperit de pietat y de tendre devocio al Deu de l'Eucaristia, ja, en fi, encomanantlos al cuidado d'algun zelós y prudent confessor que escudrinyant el fons de llurs consciencies pugua anarhi cultivant la llevor de les virtuts cristianes infusa en lo sant Bapisme y corretjir els mals habits que, o per la prematura malicia o per contagi d'algun mal company haguessin comensat a contraure.

P. J. DE B.

CRÒNICA

Congrés.—Lo segón gran Congrès francescá nacional d'Austria, celebrat a Katol-Kentig, en el Tirol, el dia 8 de Septembre ha sigut verdaerament imponent. Els Bisbes de Brünn y de Vorarlberg l'han honrat ab sa presència: altres 15 Bisbes han enviat la seva adhesió. L'Arcipreste Lang, Diputat del Parlament y de la Dieta de l'Alta Austria, presidia.

El Baró de Catbrrein, quefe de la Dieta de Imprüh, la princesa de Metternich, la comtesa de Godin, etc., representaven a les diferents classes de la societat. Prengueren part en les sessions, religiosos Benedictins, Jesuites y Redemptoristes.

Varen expedirse telegrames, en nom dels congressistes a S. S. Pius X, a l'Emperador d'Austria, al Prncep hereu, als Rvms. PP. Generals de Fra Menors de la Unió Leoniana y de Fra Menors Caputxins.

Varis centenars de persones han degut tornar a casa per no poguer entrar a la vasta sala del Congrès.

S'han pronunciat importants discursos, principalment sobre els debers dels Terciaris en els temps presents, sobre la formació de les Germandats en els Seminaris, y el del Sr Bisbe Hugn, sobre la Tercera Ordre, com a medi potentíssim d'organización dels catòlics d'Austria. Els qui han assistit al Congrès no oblidarán may aquest discurs qu'ha sigut aplaudit frenèticament.

Festa de la Immaculada.—Lluidíssima resultá per tots conceptes la festa celebrada pels Terciaris de Barcelona el dia 18 de Desembre en l'iglesia del Sant Hospital y dedicada a la Concepció Immaculada de la Verge. Lluhía la iglesia les mellors gales y adornada ademés per ben combinades palmeres y archs de vert, resultava l'altar major un bonich jardí en mitj del qual se destacava una hermosa imatge de Maria Immaculada. A les vuyt del mati se celebrá la Missa de Comunió general ab una fervorosa plática per el Rvnt. P. Director de la V. O. T. Fr. Jascinto de Barcelona.

Per la tarde, a les cinc, el P. Director feu les professions y vesticions de les dos Congregacions y seguidament comensá la Conferencia que durá fins a les sis en qual hora se exposá a S. D. M. cantant un inspirat Trisagi Mariá l' *Orfeó Seráfich* de Sarriá, pujant, acabat aquest, a la Sagrada Càtedra el M. R. P. Fr. Alfons M.ª de Ager, Guardiá del Convent de Sarriá, pera fer un hermosíssim sermó ple d' unció evangélica que enterní a tots els oyents que omplien, fins a no càbrehi, el temple del St Hospital. Seguidament s' organísá una lluhida professó que recorregué el pati del Hospital portant les noyes la imatge de la Immaculada que lluhia una hermosa guirnalda de flors que li feu una de les germanes sagristanes de la Congregació del Hospital. De retorn a la Iglesia el P. Director doná la Benedicció Papal, acabantse tan simpática festa ab el cant de la Salve Regina y besamans a la Verge Immaculada. Mil enhorabones als organísadors de tan commovedora festa y la Verge Maria els premii sos trevalls.—*El Corresponsal*.

Escola nocturna de la Joventut Seráfica d'Igualada.—El dia 18 celebrá selemnement la festa de la Immaculada Concepció. Al matí hi hagué missa de Comunió a la iglesia de PP. Caputxins, y a la tarde tingué lloch en el local del carrer de la Aurora, el repartiment de premis amenísat ab diferents composicions literaries y musicals. Ab aquest acte se doná obertura a l' exposició de trevalls fets per les alumnes durant l' any.

Exercicis.—Cada any la V. O. T. del Collell celebra exercicis espirituals que solen estar molt concorreguts. Aquest any els celebrará del 12 al 19 de Febrer baix la direcció del Rvnt. P. Atanasi de Palafrugell.

També la V. O. T. de Banyoles, com deyem en el nombre passat, els celebrará, predicantlos el mateix orador, durant la primera setmana de Janer.

Neurologia.—En el Seminari del Collell morí de rápida enfermedat el jove sacerdot y exemplar terciari Rvnt. Inocenci Font. No sols al Collell sino arréu ahont havia estat, s' havia captat, per el seu talent y acrisolada virtut, les simpaties de tothom.

Tinguemlo present en les nostres oracions.—R. I. P.

—*Almanaque Seráfico-Mariano de Ntra. Sra. de Pompeya—1911.*—Els nostres germans del nou convent de Barcelona (Diagonal), han publicat aquest *almanaque* que a més d' un santoral molt complet y escullit original, té la particularitat de portar una festa de la Verge Santíssima en cada un dels dies del any, detall que 'l fa més apreciable pera 'ls verdaders devots de Maria.

—Nostres germans del convent de Manresa han comensat també a publicar una fulla ab el títol de *Bulletí mensual dels PP. Caputxins*, y surt el segon diumenge de cada mes. Té dues seccions titulades: *Guía Terciaria* una, y l' altre *Guía Antoniana*. Deu li dongui molts anys pera trevellar ab fe y constancia.

—Ens ha arribat també el *Ateneo Pedagógico* de Valencia. Porta el reglament porque 's regirá l' Ateneo del qual es portaveu y altres articles escullits.

—Hem rebut alguns nombres de *El Obrero y la Iglesia* orgue del Centre Social de Madrid.

A tots agraheim l' envió.